

«Μετανοήσατε, οί
πεπλανημένοι, επι-
στρέψατε τῇ καρ-
δίᾳ.

(*Ἡσαΐας 46,8*)

«Ευέλπιδας ἐπι-
ήρας τοὺς υἱοὺς
Σου, ὅτι διδῶς ἐπὶ
ἀμαρτήμασι μετὰ-
νοίαν».

(*Σοφ. Σολομ. 12,19*)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ - ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ, 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 7 (94)

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑ

“ΒΟΣΚΕΙΝ ΧΟΙΡΟΥΣ,,

Δύσκολη, τυραννική, μαύρη εφάνετο
εἰς τὸν «ἀσώτον υἱόν» ἡ ζωὴ του μέσα
στὸ ἀργοντικό πλουσιόσπιτο τοῦ πατέρα
του. Περιορισμοὶ μεγάλοι, προλήψεις
ἀνόητες, δεσμευτικὲς ἀπαγορεύσεις, μὴ
κάμης τοῦτο, μὴ κάμης ἐκεῖνο!.. Ὁ νέος
αὐτὸς ἐφρανταζόταν τὸν ἐαυτὸν του σιλάβο,
δυστυχημένο, ὑποχρεωμένο νὰ μένῃ πνι-
γμένος σὲ μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα, ἐνῶ
ἐκεῖ πέρα, μακριὰ
ἀπὸ τὸ σπίτι του, μακριὰ ἀπὸ τὸν κό-
σμο τῆς αὐστηρῆς
ἠθικῆς καὶ τῆς κα-
νονισμένης ζωῆς, τὸν
ἐκαλοῦσε ἡ χαρὰ,
ἡ εὐτυχία, ἡ ζωὴ
ἡ γεμάτη θέλγητρα...
ἔλα τὰ καλὰ τέλος
πάντων, ποὺ ἐνόμιζε
πὼς τὸν ἐπερίμεναν,
μὲνις θ' ἀποφάσιζε νὰ πετάξῃ τὰ δεσμά
τῆς πατρικῆς του ἐπιβλέψεως...

Καὶ τὰ πέταξε! Ἐλεύθερος, γελαστός,
χαρούμενος, ἔτρεχε ὁ νεανίας, ἔτρεχε
γεμάτος ὄνειρα καὶ προσδοκίαις, ἔτρεχε
πρὸς τὴν χαρούμενη ζωὴ, καὶ ἐλεύθερος
ἀπὸ κάθε ἐμπόδιο, ἔφθασε πιά... στὸ
κοπάδι τῶν χοίρων ποὺ τὸν περίμενε...

«Βόσκειν χοίρους!» Πόσοι ἀπὸ τοὺς
σημερινούς ἀσώτους υἱούς, πόσοι ἀπ'

αὐτοὺς, ποὺ ἔλειπον καὶ ἀξιοδάρκτοι
κοίτονται τώρα κατάχαμα ἄρρωστοι, ἢ
γυρίζουν τρελλοί, δὲν θὰ ἦσαν εὐχαριστη-
μένοι καὶ αὐτὸ ἀκόμη ἂν εἶχαν; Χοιρο-
βοσκός... πόσοι ἀπὸ τὰ σημερινὰ θύματα
τοῦ ἐκφυλισμοῦ δὲν εὐρίσκονται σὲ χειρό-
τερη ἀκόμη θέσι!.. Ἐφθάσαμε, σήμερα,
εἰς αὐτὸ τὸ κατάντημα, ὥστε διὰ τοὺς
ἀσώτους υἱούς τῆς ἐποχῆς μας, ἀκόμη
καὶ τοῦ χοιροβοσκῶ
ἢ θέσις νὰ εἶναι ὑ-
ποπεφωτότερη ἀπὸ τὴν
ἐλεινή καὶ ἀξιο-
θρήνητη κατάστα-
σιν, εἰς τὴν ὅποιαν
τοὺς ὠδήγησεν ἡ ἐ-
λευθερία των...

«Ἀσῶτοι υἱοί! Πό-
σον σύνθετος φαινό-
μενον τώρα διὰ τὴν
σημερινὴν κοινωνίαν!

Ἐγινε σχεδὸν τῆς μόδας. Μὰ δὲν βλέπε-
τε, τί γίνεται γύρω μας; Εἶναι τῆς μόδας
τὸ ἀξεπέταγμα» εἶναι κατόπιν τῆς μόδας
τὰ διάφορα δηλητήρια, εἶναι τῆς μόδας
κάποτε καί... αἱ αὐτοκτονίαι! Ἡ μήπως,
αἱ ἐφημερίδες μας, μὰς τὰ παρυσιά-
ζουν αὐτὰ σπάνια σήμερα;

Καὶ ἔλα αὐτὰ ἀπὸ τί; Πῶς κατεστράφη
αὐτὴ ἡ οἰκογένεια; Πῶς κατήντησεν
αὐτὸς ὁ νέος ἔλεινός καὶ ἀξιοδάρκτος

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. Δ'.

Τῆς σωτηρίας εὐδυνόν μοι τρί-
βους, Θεοτόκε, αἰσχυραῖς γὰρ κατε-
ερρύπισσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις,
ὡς ραθύμως τὸν βίον μου ὄλον
ἐκδαπανήσας· τοῖς σαῖς πρε-
σβεταῖς ρῦσαι με πάσης ἀκαθαρ-
σίας.

ναυάγιον; Ὅχι βέβαια ἀπὸ τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου! Ὅσο ὁ ἄνθρωπος εἶναι μέσα στὴν ζεστασιά τῆς χριστιανικῆς ζωῆς δὲν φοβᾶται τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἄλλα, ἅμα ἀρχίσῃ νὰ περιφροῇ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἅμα ἡ ἁμαρτωλὴ τοῦ διάθεσις, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοῦ σύμβουλοι τοῦ χαλάσουσιν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, ὥστε τὴν πατρικὴν στοργὴν νὰ τὴν βλέπῃ ὡς τυραννία, τὸν ἅγιον δεσμὸν τῆς οἰκογενείας νὰ τὸν θεωρῇ ἀνοησία, τὶς ἐντολὰς τοῦ Εὐαγγελίου, πού τις ἐδοκίμασε ἢ πείρα αἰῶνων, νὰ τις θεωρῇ σὰν κἄτι πού αὐτὸς σὲ μιὰ στιγμή μπορεῖ νὰ τὸ πετάξῃ, γιὰ νὰ δοκιμά-

σῃ καὶ τὸν γρομφανὸν τῆς καταστοφῆς σὰν τὸν παράδεισον τῆς εὐτυχίας... Ὡ! τότε, ἀργὰ ἢ γρήγορα... θὰ καταλάβῃ πῶς, ὑπάρχουν μερικοὶ ἀλήθειες, στὸν κόσμον αὐτὸν, πού δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τις περιφροῇ, χωρὶς τιμωρία...

Σὺ πού τεντώνεις τὸ αὐτὶ στὰ πλάνα λόγια τῆς ἁμαρτίας—σὺ πού κορροϊδεύεις τὸν ἑαυτὸν σου, λέγοντας «ἐλευθερία» ὅ,τι κατώτερο καὶ θανατηφόρο ὑπάρχει... Πρόσεξε... Εὐκόλα μπορεῖς νὰ περιφροῇσῃς καὶ νὰ πετάξῃς τὸ Εὐαγγέλιον... εὐκόλα μπορεῖς σὰν τρελλὸς νὰ ζήσης τὴ ζωὴ, πού δὲν ξερεῖ προφύλαξι ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ δὲν ἔχει στερεὸ στήριγμα πάνω στὴ βάσι τοῦ Εὐαγγελίου... Ἄλλὰ κατόπιν... ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ μὴήσῃ ἡ σκληρῆ, ἡ ἀδυσπῆχτῃ ζωῆ... Εἶναι, δυστυχῶς, τόσοι οἱ ἀσώπτου υἱοὶ σήμερον, ὥστε δὲν ὑπάρχουν περὶ οὐτε χεῖρα γιὰ νὰ τοὺς χορτάσουν μὲ τὰ ξυλοκέρατά των... Ἄλλὰ δὲν θὰ ὑπάρξουν, ἀρὰ γε, μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς, πού θὰ αἰσθανθοῦν τὸ κατάντημά των ;

ΠΡΟΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἡ Ἐκκλησία μας μὲς ὑπενωθίμει τώρα τὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς περισπλοῆς καὶ μὲς ὀδηγεῖ μετὰ τὴν παιδαγωγικωτέραν μεθόδον εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων, διὰ τῶν ὁποίων λαμβόμεθα νὰ θανατώσωμεν ἐντὸν παλαιῶν ἡμεῶν ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἀναστήσωμεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ γίνωμεν ἄξιοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Μὰς εἰδείξεν λοιπὸν τὴν περασμένην Κυριακὴν, μετὰ τὴν παραβολὴν τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, πόσον ἀπαραίτητον εἶναι τὸ νὰ γνωρίσωμεν καλὰ τὸν ἑαυτὸν μας καὶ μὲ πόσῃ εὐκρίνειαν πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὴν ἀναξιοτήτά μας, χωρὶς ποτὲ νὰ παρουσάμεθα, οὔτε ἀπὸ τὴν καλὴν ἐντύπωσιν, πού ἀπατῆλὰ προζευνοῦμεν εἰς τοὺς ἄλλους, οὔτε ἀπὸ τὴν ἰδέαν πὸς ἡμποροῦν τὰ καλὰ μας ἔργα—μόνον αὐτά—νὰ μὲς δικαιώσωμεν, ὅν δὲν παρουσάμεθα καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν, τὴν πραγματικὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πού εἶναι τὸ ἀπαραίτητον «ἔλας» διὰ κάθε θυσίαν, διὰ νὰ τὴν κμῆ ἐμπρόσθετον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Σήμερον, μετὰ τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου, μὲς ὑποδύκειν καὶ τὸ ἀναπόφευκτον τέλος ὧν ἐκεῖνον, πού θέλουσιν νὰ ζήσουν τὴν ζωὴν τῶν, χωρὶς πνευματικὴν καθο-

δήγησιν, μακρὰν—ὅπως νομίζουσι—ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴν ἰδέαν πὸς εἶναι ἐλευθεροὶ νὰ ἀπολαύσωσιν τὸν κόσμον, χωρὶς νὰ λάβωσι ὑπ' ἑφεί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἀρ' οὐ δὲ τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν (τῆς Ἀποκρῆς) θὰ μὲς ὑπενωθίμῃ τὸ φροβερὸν Κριτήριον τῆς ἐσχάτης ἡμέρας ἢ θυμασίου τοῦ Κυρίου παραβολῆ, θὰ ἔλθῃ ἔπειτα ἡ «Γυρινὴ» ἑβδομάς, διὰ νὰ μὲς εἰσαγάγῃ, μετὰ τὸ ὑπέρογον ἅμαρτα καὶ τὰ ἀγαχρῶσιμα τῆς ἀναχρησῆσεως, εἰς τὴν ἐξοικείωσιν πρὸς τὰ μέσα τῆς ἀσκήσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία θὰ προσπαθῇ καὶ ἐφέτος νὰ μὲς ἐλαφρώσῃ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων καὶ νὰ μὲς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν μετὰ τοῦ οὐρανίου Πατρὸς ἐπικοινωνίαν. Ἐγχεῖται, προσευχῆ καὶ ἐλεημοσύνη θὰ εἶναι τὰ κεντρικὰ σημεῖα, περὶ τὰ ὁποῖα θὰ στραφῇ καὶ πάλιν ἡ προσοχὴ μας, τὴν ὁποῖαν θὰ ἐνισχύσωσιν τὰ ἀπαραμίλλα εἰς ποίησιν καὶ μουσικότητα πνευματικὰ μὲς θοήρι καὶ τῆς

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Γ'.

Τῆς πατρῶας δόξης Σου ἀποκιρτήσας ἀφρόνων, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι παρέδωκας, πλούτου. Ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω: Ἡμερῶν ἐνώπιόν Σου, Πάτερ' οἰκτίρμον' δεῖξαι με μετανοοῦντα, καὶ πολίηρον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων Σου.

Ἡ θ' ὠδή μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ἤχος ᾠπ' α' λ' χ'

Μὲ γὰρ κλυτὸν ψυχῆ ἡ μὲ τὸν ἐβέλτε σὺ ὡς πικρὸν τε
 ἦν τε βεβηχὸν ἡ ἐβελτε ζῆλον ἀνὰ τὴν ἡμερὸν αὐτῶν
 φῶτε τὸ βῶσι εὖ ζῶσι εὖ ζῶσι εὖ ζῶσι εὖ ζῶσι
 ἡ γὰρ εὖ ζῶσι εὖ ζῶσι εὖ ζῶσι εὖ ζῶσι εὖ ζῶσι
 χορὸν ἐν νῆσσι γὰρ κλυτὸν ἡ μὲ τὸν ἐβέλτε σὺ ὡς πικρὸν τε
 οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐγὼ σὺ τὸ οὐ μὲ σὺ
 Χρὶ ζῶσι τοῦ κλυτὸν Πικρὸν τε σὺ ὡς πικρὸν τε
 μὲ τὸν ἐβέλτε σὺ ὡς πικρὸν τε
 θεοὶ αὐτῶν βεβηχὸν ἡ ἐβελτε ζῆλον ἀνὰ τὴν ἡμερὸν αὐτῶν

Εἰς ἤλιαν τὸ Βορ τῆς 3^{ης} Μαΐου 1953

2^{ος} πῶτος ...

1^{ος} πῶτος ...

3^{ος} πῶτος ...

4^{ος} πῶτος ...

5^{ος} πῶτος ...

6^{ος} πῶτος ...

7^{ος} πῶτος ...

8^{ος} πῶτος ...

9^{ος} πῶτος ...

10^{ος} πῶτος ...

11^{ος} πῶτος ...

12^{ος} πῶτος ...

13^{ος} πῶτος ...

14^{ος} πῶτος ...

15^{ος} πῶτος ...

16^{ος} πῶτος ...

17^{ος} πῶτος ...

18^{ος} πῶτος ...

19^{ος} πῶτος ...

20^{ος} πῶτος ...

21^{ος} πῶτος ...

22^{ος} πῶτος ...

23^{ος} πῶτος ...

24^{ος} πῶτος ...

25^{ος} πῶτος ...

26^{ος} πῶτος ...

27^{ος} πῶτος ...

28^{ος} πῶτος ...

29^{ος} πῶτος ...

30^{ος} πῶτος ...

31^{ος} πῶτος ...

32^{ος} πῶτος ...

33^{ος} πῶτος ...

34^{ος} πῶτος ...

35^{ος} πῶτος ...

36^{ος} πῶτος ...

37^{ος} πῶτος ...

38^{ος} πῶτος ...

39^{ος} πῶτος ...

40^{ος} πῶτος ...

41^{ος} πῶτος ...

42^{ος} πῶτος ...

43^{ος} πῶτος ...

44^{ος} πῶτος ...

45^{ος} πῶτος ...

46^{ος} πῶτος ...

47^{ος} πῶτος ...

48^{ος} πῶτος ...

49^{ος} πῶτος ...

50^{ος} πῶτος ...

51^{ος} πῶτος ...

52^{ος} πῶτος ...

53^{ος} πῶτος ...

54^{ος} πῶτος ...

55^{ος} πῶτος ...

56^{ος} πῶτος ...

57^{ος} πῶτος ...

58^{ος} πῶτος ...

59^{ος} πῶτος ...

60^{ος} πῶτος ...

61^{ος} πῶτος ...

62^{ος} πῶτος ...

63^{ος} πῶτος ...

64^{ος} πῶτος ...

65^{ος} πῶτος ...

66^{ος} πῶτος ...

67^{ος} πῶτος ...

68^{ος} πῶτος ...

69^{ος} πῶτος ...

70^{ος} πῶτος ...

71^{ος} πῶτος ...

72^{ος} πῶτος ...

73^{ος} πῶτος ...

74^{ος} πῶτος ...

75^{ος} πῶτος ...

76^{ος} πῶτος ...

77^{ος} πῶτος ...

78^{ος} πῶτος ...

79^{ος} πῶτος ...

80^{ος} πῶτος ...

81^{ος} πῶτος ...

82^{ος} πῶτος ...

83^{ος} πῶτος ...

84^{ος} πῶτος ...

85^{ος} πῶτος ...

86^{ος} πῶτος ...

87^{ος} πῶτος ...

88^{ος} πῶτος ...

89^{ος} πῶτος ...

90^{ος} πῶτος ...

91^{ος} πῶτος ...

92^{ος} πῶτος ...

93^{ος} πῶτος ...

94^{ος} πῶτος ...

95^{ος} πῶτος ...

96^{ος} πῶτος ...

97^{ος} πῶτος ...

98^{ος} πῶτος ...

99^{ος} πῶτος ...

100^{ος} πῶτος ...

7 Δ 1 Π 2 Π 1 1 1 Π 2 1
μων κ φου δω ως γαρ ε πι γ ρει λω ε σε σ θα με κρατησε
7 1 1 1 Δ Π 1
μα των αι ω ω νοι Χρι ζε η αν ω πι ζ οι οι ω οι κυ κυρ κω

1 2 1 1 2 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
ελ πι ε δοι κυ τε χον τει κ γ λ α λ λο ο με ε θ λ

Π 1 2 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
Δ ο ε κ Π α τ ρ ι υ υ ε ω ω α γ ε ω Πνευ μα τι

Π 1 2 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
Με γ α λ υ νοι ψ ω χ η η μυστηρια του πο ζ η κ τ ο

2 Π 1 2 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
ω κ δε κ ρ ε ε ε τ ο θ ο ο τη τοι το υ ρ η τοι Συ μ βει

2 1 2 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
νωι Π α ρ θε ο να σε ε μα κ ρ ε ζ ο μεν πι ζ οι και ρε

2 Δ 1 2 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
πο λ η Κυ ρ ι ε και ρε πολ η ε ρι ψ ω κε και ρε δε

2 1 2 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
η ε η μιν ε λα ρ η ε σε η με ρ ον θ ω ω ω ω σ τ η ε σε τε

2 1 2 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
χθε εν τοι τη και νε κ ρ η κ να ζ η κ σε ε ωι

1452

δω ω ω ω

2nd May 1872

Received of Mr. J. H. ...

the sum of ...

for ...

...

...

...

...

...

...

...

Ἡ Ὁδὸς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων

Μὲ γαλυνοψυχήν ματόν εθελοσίως
 θοῦτα ἡ τὰ βεεν τὰ ἡ εἰ ξαναζακάντατρι ἡ μεροκευτὰ
 βῶ σφω τι ζο βω τι ι ζο η νε α Περσα λημ
 ἡ γαρ δοξα Κυρι ο ε πι σε α νε τει λε
 χο ρευε νυν ἡ α γα α λλα Σιων σου υ δε α γνη η
 τερ ησ Θεο το ο με εν τη ε γερδειτε το ουρα σα
 Χρι ζοι το καινον Πασχα το ζω ο θυτον θυμια
 μοι Θεο ο κι κι κερων την α μαρτι αν υ ο σμη
 θει ας ω ρι λης ω γλυυν τα της σε βω νης μεθ η

1921

μνησ φευδωσ γαρ ε πιγχειλω σεσθαι με χριτερ

ματων αιω ω νοι Χριζε η ηνοι πι ζοιοιοι αχιυραν

ελπι ιδος να τεχοντες α γα αλλο ο μεε θα

Δοξα Πατρι υι ω υι α γι ω Πνευμα τι

Με γαλυνον ψχη η μετς Τριου ποζα α τσ

υ α δι αι ρεεε τσ Θε ο τη τοι το υρα τοι συμ

δωνωσ Παρθεε νε σε μα να ρι ζομεν πι ζοι χαιρε

πυλη Κυρι ε σ χαιρε πολυεμψυχε χαιρε δι

νη η μιν ε λαμφε ση η μερον βωω ω ωι τσ ευ

σ τε χθεεντος της ευνε υρων να ζα α σεε ωι

1952 N.T.B.
1953

δωωσ

202

Ⓜ: Ωδὴ αἱ χ

Μεγαχυλον ψυχη η με τον ε θελο σε ι ως παθοντα

υ τα θε εν τα υ ε ξανα ζα αν τα τρι η με ρου εν τα θε

Φω τι ζο θε τι ι ζο η νε α Ιε ρο σα χημ η γαρ

δοξ κυ ρι ι α ε πι σε α νε τελχε χορ ου ε

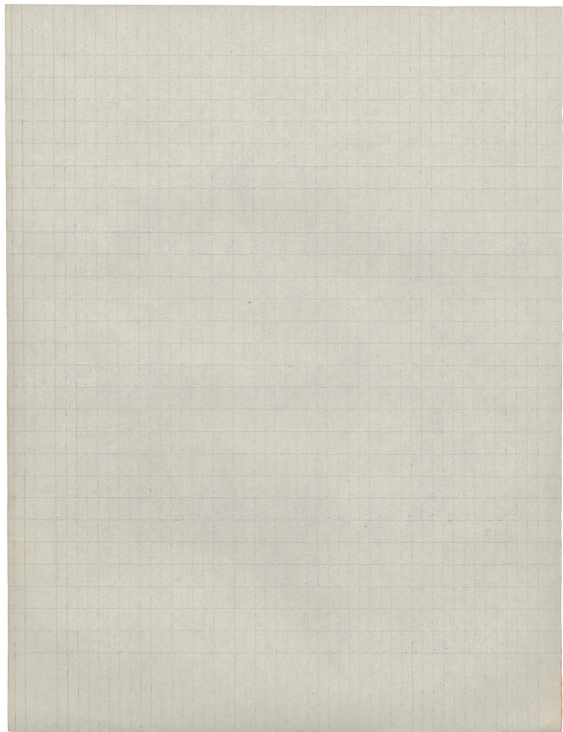
νον υ α γα α χ ο σι ων ου υ δε α γνη η τερ ησ θε ο

το ο υε εν τη ε γερ σε ια το ο υα ο σι ο

Χρι ζοι το μα ι νον Πα α σα το ζω ο θυ τον θυ υ μα α

μνοι θε ο αι αι αι ρωιτην α μα ρ τι αν υ ο σι ο

Ω θει αι ω θε ι χηι ω γχυυ τα της σα θω νης

μεθ η μων α ψευ δω ως χαρ ε πτη χει χω ε σε σθαι μεχρι τερ

ματων αι ω ω νος χρι ζε η ην αι πι ζοι οι οι οι α χω ραν

εχ πι ιδος ια τε χοντες α γα λχο ο με ε θα

Δο ξα πα τρι ζι ω υ α ρι ω πνευμα τι

με χα χυ νον ψυ χη η με τρις τρις ο πο ζα α του υ α

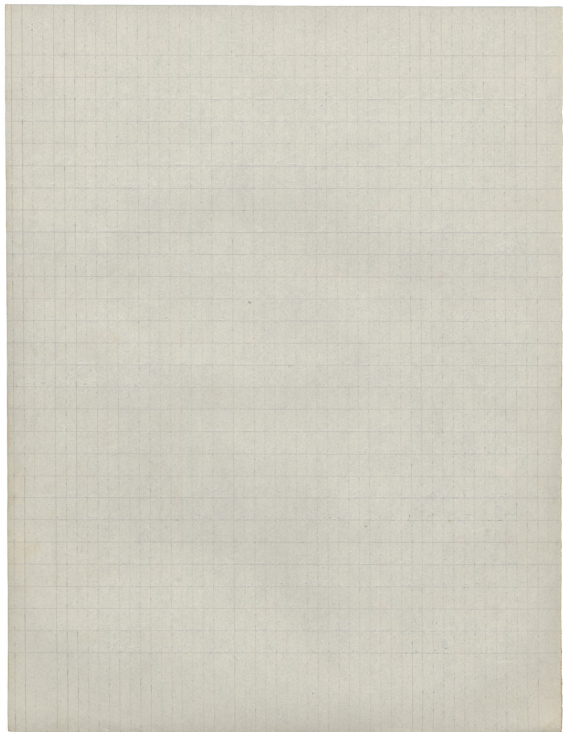
δι αι ρε ε ε τσ θε ο τη τος του ρα τος Συμ βω νας Παρ

θε ε νε σε ε μα μα ρι ζο μεν πι ζοι και ρε πυ χη Κυ

ρι ι σ και ρε πο χι ε μ ψυ χε και ρε δε ηι η μιν

ε χα μ ψε ση η με ρον βω ως τσ ευ σε τε χθε εν τος

της ευ νε υρων α να ζα α σε ε ως

Handwritten notes at the top of the page, possibly a list or index.

Second line of handwritten notes.

Third line of handwritten notes.

Παντεχέριμονος του Σεβασμιωτάτου
υιου Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου της
Αγιωτικής Μητροπόλεως Αρχιεπισκόπου
Δελφίνου, Χαμάρρου υιου Πυλωνίου.

Υπερτίμου υιου Ξεάρχου Πασα Χαονίας
υιου Βουδροτου. Υμνων δε πατρος υιου

Υεραρχου Παρλι τα ετη.

Handwritten notes with a horizontal line above them. Includes the text "Χα ο υιου Βεδροτου".

Handwritten notes at the bottom of the page. Includes the text "υιου Βεδροτου".

π — — — — — Δ π — — — — — π
μετ η μνησ φευδω ως γαρ επηγχειω σε σθαι μεχρις

— — — — — Δ π
ματωναι ωω νοσ χρι ζε η ην οι πι ζοι οι οι οι αγκουραν

— — — — — Δ π
εχ πι ι δος⁺ να τε χοντες αγαλαχοομεεθα

π
 Δ ο θα πα τρι ω γι ω γυ α γω ω πνευμα τι 9:6

π
Με γα λυ νον ψυ χη η μ σ της τρι συ πο ζα α τσ

π
η α δι αι ρε ε ε τε θε ο τη τοι το υρα τοι

π
Συ μ βωνω σ πα ρ θε ε νε σε ε μα η ρι ζο μεν πι ζοι

π
και ρε πυ χη κυ ρι ι ε και ρε πο χις εμ ψυ χε

π
και ρε δι ης η μιν ε χα μ ψε ση η με ρον θω ω σ τσ εμ
σς τε χθε εν τοι της εν νε υρω να να ζα α σε ε ως

ε — — — — —
ρω — — — — —
ωωω

[The page contains extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is mirrored and cannot be transcribed.]

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ 'Ωδη θ.' Ήχος η' ΠΑ

Ο Αγγελος εβόσθη με χαριτωμενη
 αγγελη παρθενε

και αι αι ρευ παλιν ερω και αι αι ρε
 οσος γε οσ α νε ε ε

ζητηρη μεροσενταξω
 φωτιιι ζωτιιι ζωη

νεα ερσαλημ ηγαρ σοξακυρι ε πι
 ε πι

σεα νεκειλε χορευε νυν ηαγαλλασινων

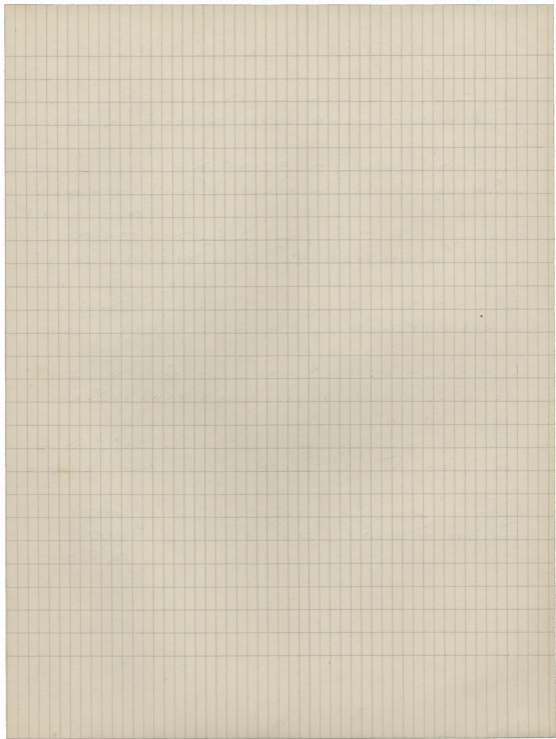
συυ δεα γνηηηηερπεσθεο τοοο με
 εντηε

γερσαισ τοο υσσ
 σσσσ

1952

1955

N. T. B.

Καταβασία τῆς 9^{ης} Ήχος α' Π' α

0¹ Αγγελος εβόησεν ἡμεῖς χάριτω μενεῖν α

γνήπρωθενεχαιαίρεψπάλινερωχαιαίρε

σοσθεοςα νεεεζητριημεροικεταθω

λιιιζαβωριιζαηνεαδεροσαλημ

ηγχοδοεακυριεαεπισεανετειχε

χορευενυνψαγααχχσιωνσυυδεα

γνηηητερηθεοτοοομεεντηε

γερβειρατοοουαααγααα

15 Μαΐου 1952

N. T. B.

Ἄγριας Γραφῆς ἡ πλουσιωτάτη πανδαισία καθ' ἅλυν τὸ τεσσαρακονθήμερον διάστημα τῆς νηστείας;

Ἀλλὰ καὶ ἡ συγχώρησις εἶναι ἐτοιμη δι' ἑλπίδας, ὅσοι θὰ εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ἀντικρίσουν μὲ ἠρωδισμό τὴν ἀμαρτηλὴν των κατάστασις ἐν εὐκαιρίᾳ ἐξομολογήσει, καὶ αἰ εὐκαιρία ἄφθοιοι θὰ εἶναι διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ οὐρανοῦ α' Ἀρτου τῆς Ζωῆς.

Κανείς ἄς μὴ καθυστερήσῃ.

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ

«Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπηθῆτε, καθὼς καὶ

οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» (Α' Θεσσαλ. 4, 13), ἔγραψεν ὁ Ἄπ. Παῦλος πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς, καὶ τὴν περιεκτικὴν αὐτὴν διαβάζει ἡ Ἐκκλησία μας εἰς κάθε ἐπιτεθῆεν ἄκολουθίαν. «Εἰ γὰρ πιστεύομεν — συνεχίζε — ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνάστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ» (στγ. 14). Δὲν εἶναι λοιπὸν μετὰ τὴν Ἄνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τίποτε ἄλλο ὡ ἀθάνατος, παρά ὄντος, μέχρις ὅτου αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐν κελύθει, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον» (στγ. 17). Καὶ δὲν κἀμνη τίποτε ἄλλο λοιπὸν ὁ τάφος, παρά νὰ μᾶς χωρῆσῃ προσωρινῶς ἀπὸ τῶ ἀγαπημένων μας πρόσωπα μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀπὸ τὴν ὅποιαν θ' ἀρχίσῃ ἡ ἀτελειωτὴ ἐποχὴ, ὁπότε ὅλοι μαζὶ ἀπάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα» (στγ. 17).

Ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιον ζήτημα, καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἔχει ὁμιλήσει μὲ πολὺ μεγάλῃ σαφήνειαν. Καὶ αὐτὴν τὴν περιεκτικὴν ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον διαβάζει ἐπίσης εἰς τὴν ἐπιτεθῆεν ἀκολουθίαν ἡ Ἐκκλησία μας: «Ἀμὴν ἀμὴν

λέγω ὑμῖν — εἶπεν ὁ Κύριος — ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβήσκει ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰω. ε' 24). Δὲν ἔχει καμμίαν ἔξωσιαν ὁ θάνατος δι' ὅσους πιστεύουν καὶ ὑπακούουν εἰς τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει φόβος κατακρίσεως ὁ θάνατος δὲν εἶναι δι' αὐτοὺς, παρά τὸ μέσον, ποὺ θὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς τὴν πραγματικὴν ζωὴν.

Κανένας δὲν χάνεται μέσα εἰς τὸν τάφον του, καὶ διὰ τοὺς πιστοὺς ὑπάρχει πίσω ἀπὸ τὸν τάφον ἐτοιμοὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς Ζωῆς. Κανένας τὸ σῶμα δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ εἰς τὴν φθοράν, ἀλλὰ ἀέρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν ταῖς μνημείοις θ' ἀκούσουν τὴν φωνὴν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅσοι θὰ ἀναστηθῶν μετὰ τὰ ἴδια σώματα, μετὰ τὰ ὅποια ἔζησαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Ἀλλὰ ὅσοι θὰ ἀναστηθῶν εἰς ἀνάστασιν ζωῆς καὶ ὅσοι θὰ ἀναστηθῶν εἰς ἀνάστασιν κρίσεως» (στγ. 29). Ἡ ἀνάστασις τῆς ζωῆς ἡ χαρμύνη ἀνάστασις εἶναι ἔξωρα, λαμβάνει διὰ τοὺς πιστεύοντας, ἐφ' ὅσον προσεπάθησαν νὰ ζήσουν πραγματικὰ τὰς ἀληθείας τῆς πιστέας των. Καὶ ὁ θάνατος αὐτῶν οὐκέτι κυριεύει» (Ρωμ. 6, 9).

Διὰ ποίαν ἀνάστασιν ἐτοιμάσασιν σὺ, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστη; Σ' ἔχει, ἀρὰ γε, ἀπαχογήνη σοβαρὰ τὸ ζήτημα αὐτό; Ἐκαιεὶς ἔως τώρα, ὅτι, χρειάζεται, διὰ νὰ χρησιμοποίησῃς αὐτὸ τὸ δικαίωμα ποὺ ἤβλησε νὰ σοῦ χαρίσῃ ὁ Χριστὸς; Ἐδειξες κἀν ὅτι σ' ἐνδιαφέρει; Τὸ ἐλήτησεν δὴλοῦν μετὰ τὴν συμπεριφορὰν σου;

προσευχὴν καὶ μετὰ τὴν

«ΜΗ ΚΑΥΧΑΣΘΩ...»

Καυχᾶται, δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος. Καυχᾶται γιὰ προσόντα πραγματικὰ, ἀλλὰ καυχᾶται καὶ γιὰ προσόντα ἀνώμαλα. Καὶ τὸ ἓνα κακὸν, καὶ τὸ ἄλλο χειρότερον.

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

13—19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

13. **Κυριακὴ 12' Ἀσκή** (Ἀσώτου): *Ἦχος β'. *Ἐωθινὸν Β' [Μάρκ. 16(στ), 1-8]. Α' Κορ. 6(στ), 12-20. Λουκ. 15(ε), 11-32. *Ἀκόθια καὶ Πρακτικὰ Ἀποστόλων, Μαρτυρικῶν Ὁσίων.

14. **Δευτέρα:** Ἀδελφίμου καὶ Μάρωνος Ὁσίου, Γεωργίου Νεομάρτυρος ἐκ Μιτιλήνης. — Α' Ἰωάν. 2(β'), 18-3(γ'), 8. Μάρκ. 11(α), 11-11.

15. **Τρίτη:** Ὁσιολοῦ Ἀποστόλου, Εὐσεβίου Ὁσίου. — Α' Ἰωάν. 3(γ'), 9-22. Μάρκ. 14(δ), 10-42.

16. **Τετάρτη:** Παναφίλου Μάρτυρος, Ρωμαίου Ὁσίου Νεομάρτυρος ἐκ Κορνηθίου. — Α' Ἰωάν. 3(γ'), 21-4(δ'), 11. Μάρκ. 14(δ'), 43-15(ε'), 1.

17. **Πέμπτη:** Θεοδώρου Μεγαλοῦ, Ἱεροῦ, Μαρκεῖου καὶ Πουλχερίας Βασιλέων. Θεοδώρου Νεομάρτυρος Βυζαντίου (ἐν Μιτιλήνῃ). — Α' Ἰωάν. 4(δ'), 20-5(ε'), 21. Μάρκ. 15(ε'), 1-15.

18. **Παρασκευή:** Ἀσώτου Ρώμης, Ἀγαπητοῦ Ἐπισκόπου, Σινναίου Ὁμολογητοῦ. — Β' Ἰωάν. 1(α'), 1-13. Μάρκ. 15(ε'), 20, 22, 25, 33-41.

19. **Σάββατον:** Τῶν Κεκοιμημένων (Ψυχασάββατον). Ὁσίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηνῶν, (ἧς ἡ ἀκολουθία θα παλῆ αὐτὴν, Κυριακῇ). Α' Θεσσαλ. 4(δ'), 13-17. Λουκ. 21(κα'), 8, 9, 25-27, 33-35. Α' Κορ. 10(α'), 23-28.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(20 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρως: *Ἦχος γ'. *Ἐωθ. Γ'. [Μάρκ. 16(στ), 9-20. Α' Κορ. 8(η'), 8-9(θ)], 2. Ματθ. 25(κε'), 21-46. — Λέντος Ἐπισκ. Κανάνης.

προσευχὴν καὶ μετὰ τὴν

Αὐτὸ μᾶς ἐδίδαξε καὶ ἡ εὐαγγελικὴ τῆς παρασμένης Κυριακῆς περικοπή. Εἶχε πραγματοποιήσει, πράγματι, ὁ υπερήφανος Φαρισαῖος ἕλας τὰς ἀρετὰς, διὰ τὰς ὁποίας ἐκαυχᾶτο τώρα εἰς τὴν ὄραν τῆς προσευχῆς. Ἄλλὰ δὲν εἰσηκούσθη ἡ προσευχή του, διότι ἀὸ Θεὸς υπερήφανος ἀντιτάσσεται.

«Μὴ καυχᾶσθω, λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ». Διὰ τὴν καυχᾶσαι, ὦ ἀνθρώπε; ἐρωτᾷ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὴν σοφίαν σου; Ἄλλὰ δὲν γνωρίζεις, ὅτι ὁ Θεὸς σοῦ ἔχαρισε τὸν νοῦν καὶ τὴν σοφίαν; Καυχᾶσαι διὰ τὴν σωματικὴν σου δύναμιν; Ἄλλὰ λημονεῖς, ὅτι ἕνα μικρόβιον εἶναι δυνατόν νὰ σὲ μετατρέψῃ εἰς πτώμα καὶ χῶμα; Καυχᾶσαι διὰ τὰ πλούτη σου; Ἄλλὰ δὲν βλέπεις πόσο πρὶν ἀπὸ σένα ἐγκατέλειψαν ἠθασαυροὺς καὶ ἔφυγαν γυμνοὶ ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν; Δὲν βλέπεις, ὅτι, ἐὰν δὲν θέλῃ ὁ Θεός, τίποτε δὲν μπορείς νὰ χαρῆς καὶ νὰ ἀπολαύσῃς; Μπορεῖ ἐσὺ νὰ ὑπολογίζῃς, ὅτι μὲ τὰ κτήματά σου θὰ ἀγοράσῃς καὶ ἄλλα κτήματα, μὲ τὴν ἐσοδεία σου θὰ κτίσῃς σπίτια καὶ θὰ κάμῃς ἐμπόρια. Καὶ ἐνδέχεται, γιὰ νὰ τὰ ἐπιτύχῃς αὐτά, νὰ ἐργάζῃσαι καὶ τὴν Κυριακὴν ἀκόμη, περριφέροντας τὸν Θεὸν καὶ τὸν Νόμον Του. Ἄλλὰ ἔκαμες ἀλογαρισμὸν χωρὶς τὸν Ξενοδόχον». Μὲ μίαν πλημύραν μπορείς νὰ τὰ χάσῃς ὅλα. Μὲ ἕναν ἀνεμοστρόβιλον μπορεί νὰ σκορπίσων ὄχι μόνον οἱ καρποὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὑπελόγιζες, ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα σου ἀκόμη.

Γιὰ τὴν στηρίζεις λοιπὸν στὶς ἰδικές σου δυνάμεις; στὶς ἰδικές σου ἰκανότητες; καὶ καυχᾶσαι καὶ δὲν ὑπολογίζεις τὸν Θεόν; Γιατί, ὅταν σοῦ ὑποδείξῃ ὁ φίλος σου νὰ μὴ ἐργάζῃσαι τὴν Κυριακὴν, ἀλλὰ νὰ ἔργεσαι στὴν ἐκκλησίαν, ὥστε νὰ

εὐλογῆσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἐργασίαν σου, γιατί ἐσὺ ἐγωιστικὰ καὶ περιφρονητικὰ νὰ ἀνοίγῃς τὸ στόμα σου καὶ νὰ λέγῃς, ὅτι δὲν περιμένεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ σοῦ δώσῃ νὰ φᾶς; Βλέπεις; Καταστροφαὶ γίνονται πότε ἐδῶ πότε ἐκεῖ!... Καὶ συμπονοῦμε ὅλοι μᾶς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ παθαίνουν τὰς ζημίας αὐτάς, διότι εἶναι ἀδελφοὶ μᾶς. Ἄλλὰ ποῦ ξεύρομε, ἂν οἱ καταστροφές αὐτὲς εἶναι προειδοποιήσεις τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλους μᾶς; Ἄν γίνονται οἱ ζημίες τῶν ὀλίγων, γιὰ νὰ διδάξουν τοὺς πολλούς; Γιατί ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὅλοι εἰμὲθα ἔνοχοι ἀπέναντι τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιον καθημερινῶς περρινοῦμεν καὶ ὑβρίζομεν μὲ τὴν διαγωγὴν μᾶς.

Ἄς παρακαλέσωμε τὸν Θεὸν ἐκ βάθους καρδίας νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἀμαρτίας μᾶς, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν φώτισιν, ὥστε μὲ ταπεινώσιν καὶ φόβον Θεοῦ νὰ ζήσωμεν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μᾶς, εἰς Ἐκεῖνον ἐλπίζοντες καὶ εἰς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν Ἐκεῖνου στηριζόμενοι.

Γ. Σ.

ΙΕΡΟΙ ΥΜΝΟΙ

Σταρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον, ὁ Θεός, ἀνάδειξέ με, χωρὶς τῶν καλῶν, φημιτοῦ τῶν ἀγαθῶν, τῇ ἐτοιμασίᾳ Σου.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι, Σωτήρ, καὶ ἐν πλάγι τοῦ βίου βυθίζομαι ἄλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωάν ἐκ τοῦ θηροῦ, καὶ μὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε καὶ διάσωσόν με.

Δι' ἐτι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ»
ἀπευθυντίον:

Αἰδέο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαίου
Γενναδίου 14, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιθετοῦς Τυπογραφείον:
Τιμ. Ροῦσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.